

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3035 (konkurrenceevne – indre markedsdelen) 11. – 12. oktober 2010

Dagsordenspunkterne 1-4 og 6 hører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort og blev forelagt af økonomi- og erhvervsministeren.

Dagsordenspunkt 5 hører under Justitsministeriets ressort og blev forelagt af justitsministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren: Jeg vil i dag forelægge dagsordenen til konkurrenceevnerådsmødet den 11. og 12. oktober. Jeg forelægger alle sager i dag til Europaudvalgets orientering. Derudover vil jeg kort give en status på realkreditsagen.

1. Funktionen af det indre marked

a) Kommissionens meddelelse om relanceringen af det indre marked

– *Præsentation ved Kommissionen*

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3035 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (09) – bilag 554 (referat fra møde med kommissær Michel Barnier den 16/9-10)

KOM (2010) 0355 – bilag 2 (henvendelse fra Forbrugerrådet af 29/9-10)

b) Kommissionen detailhandelsanalyse om en bedre og mere effektiv detailsektor

– *Status*

KOM (2010) 0355

Rådsmøde 3035 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2010) 0355 – bilag 1 (regeringens høringssvar af 27/9-10 til Kommissionen vedr. høring om detailhandel på det indre marked)

KOM (2010) 0355 – bilag 2 (henvendelse fra Forbrugerrådet af 29/9-10)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den første sag på dagsordenen vedrører det indre marked. På rådsmødet vil Kommissionen orientere om den kommende pakke om det indre marked. Derudover vil Kommissionen præsentere sin analyse af detailhandelen for Rådet.

Pakken ventes i begyndelsen af oktober 2010 og skal gennem en lang række konkrete initiativer bidrage til vækst og beskæftigelse i EU. Kommissionen har lagt op til en præsentation af pakken på rådsmødet.

Pakken forventes at indeholde en lang række konkrete lovgivningsinitiativer på alle de forskellige indre markedsområder. Der vil formentlig være tale om over 100 initiativer vedrørende fri bevægelighed for varer, tjenester, kapital og personer.

Det kan være konkrete forslag om skattekoordination, ophavsretsharmonisering, yderligere harmonisering på varer og serviceområdet, samt en lang række andre initiativer på energiområdet, forbrugerområdet og på det digitale område.

Alle kommende initiativer forventes behandlet enkeltvis efter de almindelige EU-procedurer i Bruxelles og København.

Det indre marked er som bekendt vores største eksportmarked. Det er derfor også afgørende, at det indre marked fortsat udbygges med initiativer, der fremmer fri og fair konkurrence samt sikrer et højt og ensartet beskyttelsesniveau i EU.

Regeringen forventer, at Kommissionen vil fremsætte en ambitiøs pakke for fremtidens indre marked, der vil bidrage til at skabe et globalt konkurrencedygtigt EU. Det er nu, vi skal lægge grundstenene til en grøn omstilling af erhvervslivet. Og det er nu, vi skal handle for at sikre vækst og beskæftigelse i fremtiden i EU.

EU skal investere i initiativer, der forbedrer erhvervslivets vilkår. Det kan for eksempel være gennem bedre adgang til risikovillig kapital for små og mellemstore virksomheder samt fri udveksling af forskning og innovation.

Men det gælder ikke kun inden for EU's grænser. Vi skal også se ud i verden. Her er det helt afgørende, at vi styrker den europæiske eksport og Europas globale konkurrenceevne.

Samtidig vil vi fra regeringens side arbejde for, at pakken vil indeholde initiativer, der øger energieffektiviteten, og forslag, der sikrer, at de digitale muligheder udnyttes til at forbedre rammerne for virksomheder og forbrugere i det indre marked.

For forbrugerne kan det for eksempel ske gennem en styrkelse af mulighederne for e-handel, og for virksomhederne ved at udnytte de digitale muligheder for e-fakturering.

Jeg er glad for at kunne fortælle udvalget, at den seneste udgave af Kommissionens resultattavle for det indre marked viser, at Danmark er det EU-land, der er bedst til at implementere EU's regler på det indre marked.

Derfor er det fra regeringens side vigtigt, at Kommissionen fortsat fokuserer på at sikre, at reglerne og principperne for det indre marked bliver korrekt implementeret i hele EU. Det er til gavn for dansk erhvervsliv og dermed for dansk eksport, fordi det indre marked er vores vigtigste eksportmarked.

Kommissionen har også analyseret detailhandelen i Europa.

Detailhandlen er et af de største beskæftigelsesområder inden for EU, og 20 pct. af de europæiske små og mellemstore virksomheder er beskæftiget inden for sektoren.

Regeringen er derfor enig i, at det er fornuftigt at fokusere på detailhandlen. Vi skal sikre de bedste vækst- og konkurrencevilkår for den europæiske detailhandel.

I den forbindelse finder regeringen det særlig positivt, at Kommissionen sætter den grænseoverskridende e-handel på dagsordenen, da der er et stort potentiale for øget aktivitet her.

På selve rådsmødet vil jeg tage Kommissionens præsentation af indre markedspakken og detailhandelsanalysen til efterretning.

Jeg forventer at komme tilbage her i udvalget og drøfte sagen nærmere på et senere tidspunkt, når pakken er offentliggjort.

Pia Adelsteen henviste til, at Dansk Erhverv mener, at de betragtninger, Kommissionen kommer med, ligger langt fra den virkelighed, vi kender i Danmark. Derfor ville hun gerne høre fra økonomi- og erhvervsministeren, hvor megen betydning Kommissionens detailhandelsanalyse ville have for forholdene i Danmark.

Hun studsede over, at man i Kommissionens rapport nævnte, at det var et problem, at der var så mange forskellige åbningstider i medlemslandene, og spurgte, hvori problemet lå, og om Kommissionen ønskede, at man lavede en europæisk lukkelov.

Økonomi- og erhvervsministeren henviste vedrørende detailsektoren til, at vi i Danmark har nedsat et detailhandelsforum, som skal se på de generelle rammer for detailhandelen, som er udfordret i Danmark, fordi virksomhederne søger til de store byer.

Han sagde, at Kommissionen gerne vil have et overblik over åbningstiderne i medlemslandene, men ikke har tænkt sig at blande sig i de enkelte landes politik på området.

Pia Olsen Dyhr spurgte, hvordan regeringen vil arbejde med løndumping, som er et af de punkter, Kommissionen vil prioritere højt, og hvad man vil gøre med hensyn til grøn vækst. Hun var helt enig med regeringen i, at man skal prioritere forbrugerrettigheder højt.

Hun bad regeringen komme med en redegørelse, når Kommissionens pakke bliver offentliggjort, og i den forbindelse forklare, hvordan den passer med den danske lovgivning, og om den ville betyde en forøgelse eller en sænkning af beskyttelsesniveauet.

Økonomi- og erhvervsministeren lovede Pia Olsen Dyhr, at regeringen ville drøfte Kommissionens pakke med Folketingets partier, når den bliver offentliggjort, og foreslog, at man ventede til den tid med at tage konkret stilling til prioriteringen.

Formanden gjorde opmærksom på, at Europaudvalget har taget initiativ til, at der afholdes en høring om rapporten om det indre marked, og at økonomi- og erhvervsministeren har lovet at deltage. Høringen vil finde sted den 24. november.

2. Forslag til forordning om en sprogordning for EU-patentet

– Orienteringsdebat

KOM (2010) 0350

Rådsmøde 3035 – bilag 1 (samlenotat side 8)

KOM (2010) 0350 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 21/7-10)

Økonomi- og erhvervsministeren: Andet punkt på dagsordenen vedrører EU-patentets oversættelsesordning. EU-patentsagen er en af hovedprioriteterne for det belgiske formandskab.

Europæisk erhvervsliv har i mange år haft en modernisering af det europæiske patentsystem højt på sin ønskeliste. Patentsystemets positive effekter på virksomhedernes innovation og vækstskabelse fremhæves gang på gang af industrien.

Og der er noget om snakken. Det europæiske patentsystem er umoderne og fragmenteret i forhold til f.eks. USA, Japan, Kina og Korea.

I sommer fremsatte Kommissionen forslag til løsning af det udestående, der handler om EU-patentets oversættelsessystem. Sprogregimet for oversættelse af patenter har været en stor hindring for vedtagelse af EU-patentet i en årrække. I foråret 2004 blokerede flere lande for den dengang foreslåede sprogløsning.

Som situationen tegner sig, er der bred opbakning til Kommissionens nuværende forslag.

I efteråret 2009 blev Rådet enig om EU-patentet – dog uden at have løst spørgsmålet om oversættelsessprog og 3 andre udeståender, som man nu søger at løse enkeltvis. Derfor har Kommissionen fremsat forslag til et oversættelsessystem i en særskilt retsakt.

Forslaget lægger op til, at der kan ansøges om patenter på alle EU-sprog, men at sagsbehandling og oversættelser kun sker på tre sprog, nemlig engelsk, tysk og fransk.

Som en nyskabelse i forhold til tidligere foreslås desuden, at patenterne bliver tilgængelige på alle EU-sprog via maskinoversættelse.

For regeringen er det centralt, at forslaget fører til en snarlig realisering af EU-patentet. Regeringen støtter derfor Kommissionens forslag, om end vi hellere havde set en begrænset oversættelsesordning, hvor der blot blev oversat til engelsk.

Emnet blev drøftet på det uformelle rådsmøde den 29. september i Bruxelles, hvor jeg også deltog i debatten, og vurderingen er, at der er bred opbakning til forslaget blandt medlemslandene. To lande ser dog fortsat ud til at være imod forslaget, fordi deres sprog ikke indgår i løsningen. De kan blokere for vedtagelse af forslaget, da det skal vedtages med enstemmighed i Rådet.

Denne situation kan opstå på selve rådsmødet, hvor sagen er på til politisk drøftelse. Sker det, har Kommissionen, formandskabet og flere andre lande nævnt muligheden for at gå videre med forslaget efter proceduren om forstærket samarbejde.

Et forstærket samarbejde kan ifølge traktaten påbegyndes på anmodning af mindst ni medlemslande, hvis det er sidste udvej.

Det forventes, at det kun er sprogforordningen, der skal drøftes på rådsmødet i denne omgang. Men tages der skridt til en anmodning om forstærket samarbejde, vil Kommissionen skulle udarbejde et nyt forslag, som jeg så vil komme tilbage med her i udvalget.

Pia Adelsteen var indstillet på, at man skulle have et EU-patent, idet det ville betyde en lettelse for virksomhederne. Hun mente, at så længe man kunne søge patentet på sit eget sprog, kunne det vel ikke være det store problem, at behandlingen foregik på hovedsprogene.

Kim Mortensen spurgte, hvilke lande der i givet fald vil blokere.

Hvis de to lande blokerer, og en række lande vil gå videre med et forstærket samarbejde, mener regeringen så, at Danmark skal være blandt disse lande?

Økonomi- og erhvervsministeren svarede Kim Mortensen, at de to lande, som overvejer at blokere, er Italien og Spanien, som åbenbart synes, at de mister noget, hvis patentet ikke bliver udstedt på deres sprog. Fra dansk side ser vi sådan på det, at et EU-patent er udtryk for en implementering af det indre marked, og at det vil betyde utroligt meget for EU. Derfor synes vi, det er meget vigtigt, at vi får det igennem. Økonomi- og erhvervsministeren havde svært ved at forstå de stærke følelser, nogle lande har på området, men de kan være historisk betingede.

3. Kommissionens meddelelse om en ny turismepolitik for Europa – verdens førende rejsemål

– Præsentation ved Kommissionen

– Rådskonklusioner

KOM (2010) 0352

Rådsmøde 3035 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Økonomi- og erhvervsministeren: Tredje punkt på dagsordenen vedrører Kommissionens meddelelse om en ny turismepolitik for Europa.

Det overordnede formål med Kommissionens meddelelse er at styrke turismens konkurrence- og bæredygtighed ved at sikre en mere samordnet tilgang til turismeinitiativer.

Fra regeringens side støtter vi dette. Det er positivt, hvis EU's turismepolitik i højere grad kan sammentænkes med EU's indre markedspolitikker.

Med dette mål for øje arbejder Kommissionen i sin meddelelse ud fra fire delmål, der skal støtte turismens positive udvikling.

For det første skal konkurrenceevnen forbedres i den europæiske turistsektor. Her lægger Kommissionen for eksempel op til en mere innovationsorienteret turistindustri. Det, synes jeg, lyder som en rigtig god idé, der giver plads til, at turismesektoren kan blive grønnere.

I forlængelse heraf er det andet delmål at fremme en bæredygtig, ansvarlig og kvalitetspræget turisme. Kommissionen ønsker for eksempel at udvikle et europæisk mærke for kvalitetsturisme for at øge forbrugernes sikkerhed og tillid til turismeprodukter. Mærket vil skulle udvikles på grundlag af medlemsstaternes erfaringer, og her vil Danmark stå stærkt med vores gode kvalitetsstandard.

For det tredje lægger Kommissionen op til, at bevidstheden om Europa som en række bæredygtige og kvalitetsprægede rejsemål skal styrkes.

Endelig ønsker Kommissionen som det fjerde at udnytte potentialet for turismeudvikling i EU's politikker og finansielle instrumenter.

Regeringen er enig i, at det er en god idé at se på de eksisterende tiltag, der findes for at styrke turismesektoren, og vurdere, om de kan gøres bedre. Men det er endnu vigtigere, at de initiativer, der eventuelt igangsættes fremover, er initiativer, der reelt har en effekt for væksten i turismesektoren.

I de videre forhandlinger omkring Kommissionens turismemeddelelse vil regeringen derfor lægge vægt på, at Kommissionens forslag til initiativer begrundes i grundige analyser, der skaber merværdi også for det danske turisterhverv.

Pia Adelsteen syntes, det var glimrende, at man tog fat på turismepolitikken. Hun spurgte, hvilken holdning økonomi- og erhvervsministeren havde til høringssvaret fra Kommunernes Landsforening, som er lidt bekymret for, om man vil koordinere ferieperioderne.

Økonomi- og erhvervsministeren svarede, at Kommissionen ikke forestiller sig, at man skal lave en fælles europæisk feriesæson, men gerne vil have et overblik over feriesæsonen, der jo ligger lidt forskellig. Vi holder ferien lidt før man gør i Sydeuropa.

4. Innovativ union – bidrag fra rådet (konkurrenceevne) til Det Europæiske Råd i december

– *Præsentation ved Kommissionen*

– *Udveksling af synspunkter*

KOM [2010] 0546

Rådsmøde 3035 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den sidste sag på dagsordenen vedrører en innovativ union. Dette er ét af de syv flagskibsinitiativer i Europa 2020 strategien for vækst og beskæftigelse.

Kommissionens meddelelse om en innovativ union er blevet udskudt flere gange og når formentligt ikke at blive fremsat inden rådsmødet. Jeg forventer derfor, at drøftelsen vil være en mere generel udveksling af synspunkter om behovet for innovationsfremmende initiativer.

Og det ser jeg frem til. For selv om vi endnu ikke kender indholdet af Kommissionens meddelelse, er der en forventning om, at den bl.a. indeholder initiativer, som skal skabe stærkere kobling mellem forskning og innovation med henblik på at styrke væksten i Europa. Det kan vi fra regeringens side støtte.

Men der skal også fokuseres på initiativer, som kan give virksomhederne lettere adgang til finansiering. Det kan for eksempel være ved at skabe mere mobilitet for venturekapital over landegrænserne.

Fra regeringens side vil vi også fremføre over for Kommissionen, at det er en dansk prioritet, at man på EU-plan tager initiativer, der gør det lettere for virksomhederne at handle med deres intellektuelle ejendomsrettigheder. Vi forestiller os for eksempel en EU-markedsplads for handel med patentrettigheder, svarende til den som vi har etableret i Danmark.

At styrke rammevilkårene for virksomhedernes innovation er afgørende for, at danske og europæiske virksomheder kan klare sig i den globale konkurrence. Derfor ser vi fra regeringens side meget frem til, at Kommissionen offentliggør sin meddelelse og den videre dialog herom.

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (Omarbejdning)

– Information fra formandskabet. Sagen ventes vedtaget på et senere rådsmøde

KOM (2009) 0126

Rådsmøde 3035 – bilag 2 (samlenotat side 1)

KOM (2009) 0126 – bilag 2 (Grundnotat af 13/11-09)

KOM (2009) 0126 – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 408 (side 1082 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 12/5-10)

EUU alm. del (09) – bilag 402 (side 906 FO, tidlig forelæggelse i EUU 16/4-10)

Justitsministeren: Tak for besøget af nogle af jer ovre i Justitsministeriet om det retlige forbehold i forhold til Stockholmprogrammet. Jeg lovede nogle papirer til Europaudvalget og Retsudvalget.

Derudover kan jeg sige, at jeg netop er blevet opmærksom på, at der ligger et papir fra Rådets juridiske tjeneste, som analyserer konsekvenserne af retlige forbehold i forhold til ændringerne af de gældende regler. Det er et meget kompliceret papir. Når vi har været i stand til at udrede, hvad der står i det, vil vi også analysere det. Jeg vil helst vente med at orientere jer om tingene, indtil jeg selv ved, hvad vi taler om. Det er altid en god ting.

Og så til sagen. Den 12. maj 2010 forelagde jeg sagen om direktivforslaget om bekæmpelse af forsinkede betalinger i handelstransaktioner med henblik på forhandlingsmandat.

Når jeg i dag vender tilbage til sagen, skyldes det, at der den 13. september 2010 mellem Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet er opnået enighed om en førstebehandlingsaftale. Det belgiske formandskab vil på det kommende rådsmøde om konkurrenceevne den 11.-12. oktober orientere om sagen. Når Europa-Parlamentet senere har stemt om forslaget, hvilket forventes at ske den 20. oktober, vil forslaget blive sat på dagsordenen som et A-punkt på et efterfølgende rådsmøde.

Som jeg redegjorde for under min seneste forelæggelse, så drejer forslaget sig helt grundlæggende om at styrke kreditors retsstilling ved forsinket betaling. Det sker bl.a. ved nye regler om betalingsfrister for såvel private virksomheder som offentlige myndigheder og nye regler om krav på kompensation for inddrivelsesomkostninger. Endvidere forhøjes tillægsrentesatsen fra 7 til 8 procent.

Udvalget har modtaget et revideret notat om sagen, som indeholder en gennemgang af forslaget og de konsekvenser, forslaget vil have for dansk ret.

I forhold til det nævnte notat har jeg dog lige en præcisering. Det vedrører artikel 6 om urimelige kontraktvilkår. Her faldt forhandlingerne således ud, at en bestemmelse i en aftale, som udelukker morarente ved for sen betaling, skal anses for at være klart urimeligt, og ikke – som anført på side 6 i samlenotatet – alene formodes at være klart urimelig. Dette skete som led i bestræbelserne på at nå et kompromis med Europa-Parlamentet, og selv om vi havde foretrukket den rene formodningsregel, rækker denne ændring ikke ved vores grundlæggende holdning til forslaget.

Vi er altså fra dansk side fortsat overordnet positive over for det forslag, som der nu er opnået enighed med Europa-Parlamentet om. Der er efter regeringens opfattelse fundet en fornuftig balance mellem på den ene side hensynet til at skabe mere effektive retsmidler mod forsinket betaling og på den anden side hensynet til aftalefriheden.

Med henblik på at opnå en aftale har såvel Rådet som Europa-Parlamentet været nødt til at give sig på visse punkter, men som sagt mener jeg, at der er fundet en fornuftig balance med den tekst, som der nu er flertal for blandt medlemsstaterne og enighed med Europa-Parlamentet om.

Som jeg tidligere har redegjort for, har det været vigtigt for Danmark, at aftalefriheden mellem erhvervsvirksomheder ikke begrænses ved at fastsætte absolutte betalingsfrister.

Efter forslaget kommer der bl.a. til at gælde en almindelig betalingsfrist på 30 dage mellem erhvervsvirksomheder, som kan fraviges ved udtrykkelig aftale. Hvis der aftales en længere betalingsfrist, må den dog ikke være klart urimelig over for kreditor.

Det er regeringens opfattelse, at en sådan bestemmelse tilgodeser virksomhedernes konkrete behov for at kunne aftale længere frister, samtidig med at den beskytter kreditor mod urimeligt lange betalingsfrister.

For så vidt angår ordregivende offentlige myndigheders betalingsfrister har Danmark støttet, at betaling som altovervejende udgangspunkt skal ske inden for 30 dage, idet Danmark dog samtidig har arbejdet for, at der bør kunne aftales en anden og længere betalingsfrist. Vi har også arbejdet for, at der ikke kom til at gælde forskellige betalingsfrister inden for den offentlige sektor, herunder særlige frister for f.eks. sundhedssektoren, idet vi ikke har fået nogen tungtvejende begrundelse for behovet for sådanne særlige frister.

Netop spørgsmålet om ordregivende offentlige myndigheders betalingsfrister har imidlertid været meget væsentligt for Europa-Parlamentet, der har stået fast på et krav om indførelse af en absolut længste betalingsfrist på 60 dage for ordregivende offentlige myndigheder. Rådet har som led i et samlet kompromis om forslaget imødekommet Parlamentet på dette punkt.

Kompromiset indebærer, at ordregivende offentlige myndigheder som udgangspunkt skal betale inden for 30 dage, men at der vil kunne aftales en længere betalingsfrist på maksimalt 60 dage, hvis det kan begrundes i kontraktens særlige karakter. Der kommer med andre ord til at gælde en absolut betalingsfrist på 60 dage for ordregivende offentlige myndigheder.

For så vidt angår spørgsmålet om at give medlemsstaterne mulighed for at forlænge den almindelige betalingsfrist på 30 dage for visse dele af den offentlige sektor, herunder navnlig sundhedssektoren, har både Europa-Parlamentet og en række medlemsstater ønsket en sådan mulighed. Medlemsstaterne får efter forslaget mulighed for – f.eks. inden for sundhedssektoren – at fastsætte regler om en almindelig betalingsfrist på op til 60 dage i stedet for den almindelige 30-dages frist.

Et andet punkt, som har givet anledning til visse vanskeligheder under forhandlingerne med Europa-Parlamentet, er tillægsrentesatsen. Parlamentet ønskede en tillægsrentesats på 9 procent, mens Rådet foretrak den nugældende sats på 7 procent. Resultatet af forhandlingerne er endt med et – synes jeg, meget salomonisk – kompromis på 8 procent.

Selv om vi som sagt havde foretrukket, at der ikke kom til at gælde absolutte betalingsfrister for ordregivende offentlige myndigheder eller forskellige betalingsfrister inden for den offentlige sektor, ændrer det ikke ved den overordnet positive holdning til forslaget. Det samme gælder med hensyn til forhøjelsen af tillægsrentesatsen. Vi kan således tilslutte os den førstebehandlingsaftale, som der er opnået enighed om med Europa-Parlamentet, og som støttes af det fornødne kvalificerede flertal blandt medlemsstaterne.

Formanden takkede for, at man ville få nogle notater som opfølgning af mødet i Justitsministeriet om konsekvenserne af vort retlige forbehold, og bebudede, at udvalget ville præcisere, hvilke emner man gerne ville have belyst i notaterne.

Hun ville også gerne have det papir over, som var kommet fra Rådets juridiske tjeneste, når man havde analyseret det i Justitsministeriet.

6. Siden sidst

Kommissionens kommende ændringer til kapitalkravsdirektivet CRD IV)

– *Orientering om status på sagen*

Økonomi- og erhvervsministeren: Jeg vil kort orientere om status på revision af kapitalkravsdirektivet og betydningen for dansk realkredit siden sidst. Jeg mødtes

– ligesom udvalget – med Kommissær Barnier, da han var i København for fjorten dage siden.

Kommissæren og jeg havde en god drøftelse, og jeg har et indtryk af, at Kommissionen vil strække sig langt for at finde en løsning, således at det danske realkreditsystem ikke undermineres.

Regeringen vil i løbet af efteråret fortsætte dialogen med Kommissionen og andre lande for at finde en løsning, der tilgodeser Danmark.

Kommissionen forventes at fremlægge forslag til revision af direktivet i starten af 2011. Jeg vil i den forbindelse vende tilbage til udvalget om sagen.

Formanden nævnte også mødet med kommissær Barnier og tilføjede, at Europaudvalget havde sendt et brev til kommissæren om realkreditdirektivet. Hun var glad for, at økonomi- og erhvervsministeren også havde taget sagen op.